

HALLITUKSEN ESITYSLUONNOS EDUSKUNNALLE ELÄINLÄÄKINTÄHUOLTOLAIKSI SEKÄ SIIHEN LIITTYVIKSI LAEIKSI / LAUSUNTO MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖLLE

YMPJAO 22.02.2022 § 12

Valmistelu:

valvontaeläinlääkäri Petronella Jansson, p.0400 692 931,
etunimi.sukunimi2@porvoo.fi

I kaupungineläinlääkäri-hygieenikko Tiina Tiainen, p. 040 723 4141,
etunimi.sukunimi@porvoo.fi

Maa- ja metsätalousministeriö pyytää Porvoon kaupungin ympäristöterveydenhuollon lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eläinlääkintähuoltolaiksi sekä siihen liittyviksi laeiksi. Lausuntopyynnön diaarinumero on VN/3713/2020, 16.12.2021. Lausunto pyydetään antamaan viimeistään 21.2.2022 ensisijaisesti sähköpostilla osoitteeseen kirjaamo@mmm.fi. Ministeriö on antanut Porvoon kaupungille lisäaikaa lausunnon antamiselle 25.2.2022 asti. Lausuntopyyntö ja hallituksen esitysluonnos ovat liitteenä.

Voimassa olevassa eläinlääkintähuoltolaissa (765/2009 & muutokset) säädetään muunmuassa kunnan järjestämistä eläinlääkintäpalveluista sekä eläinlääkintähuoltoon liittyvistä ja kunnan tuottamista valvontatehtävistä. Esitysluonnoksessa ehdotetaan säädettäväksi uusi eläinlääkintähuoltolaki, jolla kumottaisiin voimassa oleva eläinlääkintähuoltolaki. Lisäksi esitysluonnoksessa ehdotetaan muutettaviksi eläinlääkärin ammatinharjoittamisesta annettua lakia, eläinten lääkitsemisestä annettua lakia, elintarvikelakia, eläintautilakia ja terveydenhuoltolakia.

Uudessa eläinlääkintähuoltolaissa kunnilla olevaa perustasoisten eläinlääkäripalvelujen järjestämisvastuuta täsmennettäisiin ja rajattaisiin. Järjestämisvastuu kattaisi laissa yksilöivät palvelut, joiden riittävä saavutettavuus on eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä kansanterveyden turvaamiseksi välttämätöntä varmistaa koko maassa. Uusi lakiluonnos sisältää luettelon välttämättömistä perustason eläinlääkäripalveluista, jotka kunnan tulee järjestää kaikille eläimille. Näiden palvelujen osalta kunnan ei tarvitse yhtiöittää toimintaansa. Kuntalain mukainen yhtiöittämisvelvollisuus syntyisi kuitenkin, jos kunta järjestää perustason ylittäviä palveluita muutoin kuin vähäisessä määrin alueella, jossa on yksityisiä eläinlääkäripalveluja saatavilla. Kunnan tulee lakiluonnoksen mukaan hinnoitella vapaaehtoisen järjestämisen piiriin kuuluvat palvelut markkinaperusteisesti ja palvelut eriyttää kirjanpidollisesti kunnan järjestämisvastuulla olevista perustason palveluista. Eriyttämisvelvollisuus koskee tilanteita, joissa kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvan kunnan taloudellisen toiminnan liikevaihto on vähintään 40 000 euroa vuodessa. Toisaalta kunnan tulee

julkisin varoin tuettuja eläinlääkäripalveluja koskevan uuden vaatimuksen vuoksi pitää erillistä kirjanpitoa, jos kunnan vuotuinen liikevaihto on vähintään 40 miljoonaa euroa, tai tehdä eriyttämislaskelma myös järjestämisvastuulle kuuluvien eläinlääkäripalvelujen osalta.

Hallituksen esitysluonnoksen mukaan ehdotus merkitsisi, että kunnaneläinlääkäri perii palkkionsa virkaehtosopimukseen sisältyvän taksan mukaisesti riippumatta siitä, kuuluuko toimenpide perustason palveluihin vai ei. Kunnan näistä palveluista perimän maksun tulisi sen sijaan kattaa kaikki palvelutoimintaan liittyvät kustannukset kuten vastaanottotilojen ja palveluissa käytettävien laitteiden kustannukset, kunnaneläinlääkäriin peruspalkan näihin palveluihin kohdistuvan osuuden, laskennallisen osuuden yleishallinnollisista kustannuksista sekä kohtuullisen tuotto-odotuksen.

Lakiluonnoksen 15 § mahdollistaa kunnaneläinlääkäreiden palkkausjärjestelmän uudistuksen. Tällä hetkellä kunta maksaa eläinlääkärille pienen peruspalkan ja päivystyskorvaukset, mutta eläinlääkärillä on oikeus periä asiakkaalta suoraan mm. käyntipalkkio ja hoitopalkkio. Kunta voisi muutoksen jälkeen periä palkkiot tuottamistaan perustason palveluista eläinten omistajilta, jolloin kunnaneläinlääkärit siirtyisivät kokonaispalkkaukseen. Käytännössä tämä tarkoittaa, että työmarkkinaosapuolet (kunta- ja hyvinvointialueyönantajat ja Suomen Eläinlääkäriliitto) olisivat virkaehtosopimuksella sopineet kunnaneläinlääkäreiden palkkionperimisjärjestelmästä luopumisesta.

Yliopistollista eläinsairaala ylläpitävä julkisoikeudellinen yliopisto tuottaa kuntien järjestämisvastuulle kuuluvat eläinlääkäripalvelut eläinsairaalan toiminta-alueeksi määritellyllä alueella. Lakiluonnoksen 18 §:n mukaan toiminta-alueeseen kuuluisivat ne alueet, joilla Helsingin yliopiston Yliopistollinen eläinsairaala on tuottanut perustason kuuluvia palveluja kunnan kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella vähintään kolme vuotta lain voimaantuloa edeltävien viiden vuoden aikana. Tällä voidaan turvata yliopiston eläinsairaalan potilasaines, ja näin myös eläinlääkäreiden koulutus ja eläinlääketieteellinen tutkimus. Yliopiston tuottamat julkiset eläinlääkäripalvelut rahoitettaisiin jatkossa asiakasmaksujen lisäksi toiminta-alueella sijaitsevien kuntien maksamilla korvauksilla. Kunnalta laskutettavan korvauksen pohjana olisivat yliopistolle aiheutuvat kustannukset vähennettyinä asiakkailta perittäville maksuilla ja korvauksilla. Luonnoksen mukaan korvaus ei kuitenkaan saisi ylittää niitä arvioituja kustannuksia, jotka kunnalle aiheutuisi, jos se tuottaisi vastaavat palvelut omana toimintanaan. Säännös mahdollistaisi sen, että kunta ja yliopisto voisivat tietyissä rajoissa keskenään sopia korvauksesta.

Lakiehdotuksen mukaan kunnan tai ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueen on jatkossakin palvelun järjestäjänä huolehdittava eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvontaan liittyvien tehtävien tuottamisesta alueellisten ja valtakunnallisten valvontaa koskevien suunnitelmien mukaisesti. Valtion varoista maksettaisiin entiseen tapaan järjestäjälle korvaus kunnaneläinlääkärille kuuluvien eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonnan tehtävien suorittamisesta aiheutuvista välittömistä kustannuksista laskutuksen perusteella.

YP:

Ympäristöterveysjaoston antaa asiasta seuraavan lausunnon:

Lakiluonnoksen 17 §:n mukaan viitataan kuntalakiin, jossa säädetään velvollisuus markkinaperusteiseen hinnoitteluun toimittaessa kilpailutilanteessa markkinoilla. Käytännössä perustason ylittävien toimenpiteiden markkinahintojen määrittely on haastavaa, koska yksityisten palveluntuottajien välillä on varsin suuria hintaeroja. Hoitotilanteessa markkinahinnan selvittäminen on käytännössä mahdotonta.

Lakiluonnoksen kirjanpidon eriyttämistä koskevat säännökset ovat vaikeaselkoiset ja lisäävät toiminnan hallinnollista taakkaa huomattavasti. Lakiluonnoksessa edellytetään kunnan eläinlääkintähuollon kirjanpidon eriyttämistä 17 §:ää koskevissa perusteluteksteissä sekä 33 §:ssä.

- 17 §:ssä viitataan kilpailulain säännöksiin ja siinä mainittu eriyttämisvelvollisuus koskee tilannetta, jossa kunnan kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvan taloudellisen toiminnan liikevaihto on vähintään 40 000 euroa vuodessa. Kynnysraja ei ota huomioon eläinlääkintähuollosta vastaavan yhteistoiminta-alueen laajuutta ja henkilöstömäärää, jolloin laajaa aluetta palvelevalla yhteistoiminta-alueella vähäinenkin toiminta kilpailutilanteessa markkinoilla ylittää kynnyksen helposti. Lakiluonnoksen perusteluteksteissä ei oteta kantaa siihen, johtaisiko kilpailulain kynnyksen ylittäminen toiminnan vähäisyysperustelun häviämiseen ja siten kuntalain yhtiöittämisvelvollisuuden syntymiseen. Kunnaneläinlääkäripalvelujen yhtiöittäminen ei ole käytännössä vaihtoehto, koska valtaosa kunnallisen eläinlääkintähuollon tehtävistä ovat lakisääteisiä tehtäviä ja viranomastehtäviä. Lakiluonnoksessa tai sen yksityiskohtaisissa perusteluissa ei myöskään ole tarkennettu, sisältyvätkö kunnaneläinlääkärin suoraan asiakkaalta perimät palkkiot kilpailulain tarkoittamaan kunnan taloudellisen toiminnan liikevaihtoon, mikä aiheuttaa hämmennystä ja epävarmuutta kirjanpidon eriyttämiseen liittyvien käytäntöjen osalta. Kunnaneläinlääkäri on

ammattiharjoittajana itse kirjanpitovelvollinen, eikä kunnaneläinlääkäreiden perimiä palkkioita ole kirjattu kunnan taseeseen.

- Lakiluonnoksen 33 §:n mukainen kirjanpidon eriyttämisvelvollisuus koskisi perustelutekstien mukaan nimenomaan kunnan järjestämisvastuulle kuuluvan eläinlääkäripalvelun palvelun tuottajaa ja myös kuntaa itseään, jos kunnan vuotuinen liikevaihto on vähintään 40 miljoonaa euroa. Kynnysrajan alapuolelle jäävien kuntien velvollisuutena olisi laatia eriyttämislaskelma, joskin harva kunta todennäköisesti jäisi kynnysrajan alapuolelle. Esimerkiksi Porvoo on keskikokoinen kaupunki ja vuoden 2020 tilinpäätöksen mukaan toimintakulut ylittivät kynnysrajan yli 10-kertaisesti ja toimintatulot lähes 10-kertaisesti. Eläinlääkäripalvelujen kirjanpidon eriyttämisvelvollisuus kunnan kaikesta muusta toiminnasta on täysin uusi velvollisuus, eikä vastaavaa kirjanpidon eriyttämisvelvoitetta ole edellytetty esimerkiksi muussa ympäristöterveydenhuollon palveluita tai esimerkiksi terveydenhuollon palveluita koskevassa lainsäädännössä, vaikka myös ne palvelut ovat julkisin varoin tuotettuja. Kunnan kirjanpito on jo lähtökohtaisesti avointa, joten perustellusti voidaan kysyä, onko eläinlääkintähuoltolakiluonnokseen kirjattu vaatimus lainkaan tarpeen. Ottaen huomioon kunnallisten eläinlääkäripalvelujen erittäin vähäisen osuuden kunnan toimintojen kokonaisuudessa sekä olematon vaikutus EU-jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, vaatimus vaikuttaa vähintäänkin ylimitoitetulta. Kirjanpidon eriyttämisvelvollisuutta koskevan tulkinnan laajentaminen kaikkeen kunnan palvelutuotantoon taas johtaisi kuntien toiminnan kannalta kestävämpään tilanteeseen.

Lakiluonnoksen 9 §:n kohdassa 12 säädetään, että perustason eläinlääkäripalveluun sisältyy muiden kuin tuotantoeläinten osalta ainoastaan ensiapuluonteinen eläimen hoito. Kaikki muu sairauksien hoito ylittäisi siis perustason eläinlääkäripalvelun eikä kuuluisi kunnan tehtäviin. Sanamuodon tiukka tulkinta johtaa siihen, että kunnaneläinlääkäriin vastaanotolle esitietojen perusteella hoidettavaksi saapunut eläin jouduttaisiin jättämään diagnoosin jälkeen hoitamatta, jos kliinisen tutkimuksen ja hoidontarpeen arvioinnin yhteydessä todetaan, ettei eläimen hoidon tarve olekaan ensiapuluonteista. Näin jouduttaisiin toimimaan, vaikka eläinlääkäriillä olisi riittävä osaaminen tarvittavan hoidon antamiseen ja lääkityksen määräämiseen. Eläimen hoidontarvetta ei voi omistajan antamien esitietojen pohjata aukottomasti ennakoita ja luonnoksessa esitetty perustason eläinlääkäripalvelujen tiukka rajaaminen vain ensiapuluonteisiin palveluihin johtaisi edellä kuvatuissa tilanteissa esimerkiksi lääkityksen viivästymiseen ja

aiheuttaisi siten hoidettavalle eläimelle tarpeetonta kärsimystä. Myös eläimen omistajalle tilanne olisi kohtuuton, jos hän diagnoosin toteamisen jälkeen joutuisi hakeutumaan yksityiselle eläinlääkärille esimerkiksi lääkemääräyksen saadakseen.

Lakiluonnoksen 9 §:n kohtien 12 ja 13 yksityiskohtaisten perustelujen mukaan perustason eläinlääkäripalveluun ei kuitenkaan kuuluisi harrastuseläinten kiireellinen kirurgia kuten keisarinleikkaus, vatsalaukun kiertymän leikkaus ja kiireellinen kohdun poisto märkäkohdun vuoksi, mitkä toimenpiteet on siten rajattu kuntien järjestämisvastuulla olevien perustason palveluiden ulkopuolelle. Edellä mainitut kirurgiset toimenpiteet ovat kuitenkin sellaisia, jotka eivät voi yleensä odottaa seuraavaan arkipäivään ensiavunkaan jälkeen ja eläimen kuljettaminen pitkiä matkoja esimerkiksi yöaikaan avoinna olevalle yksityiselle klinikalle lisää eläimen kärsimystä ja huonontaa hoidon ennustetta. Esimerkiksi synnytysapu tarvitseva koira sekä sen pennut voivat olla hengenvaarassa, mikäli keisarinleikkausta ei voida tehdä riittävän nopeasti. Yksityisillä eläinlääkäripalvelujen tuottajilla ei ole velvollisuutta ottaa potilaita vastaan kaikkina vuorokauden aikoina ja kaikkina vuoden päivinä. Toisaalta kunnaneläinlääkäreiden kirurgisen osaamisen ylläpito ei ole mahdollista, jos näitä leikkauksia voisi kunnan tehtävien tiukan rajaamisen sekä kilpailulainsäädännön tiukan tulkinnan vuoksi tehdä vain päivystysaikana. Kiireellisen leikkaushoidon rajaaminen perustason eläinlääkäripalvelujen ulkopuolelle vaarantaa kiireellisen leikkaushoidon saatavuutta etenkin koirilla ja on siten lakiluonnoksen 1 §:n mukaisen tarkoituksen vastainen. Lakiluonnos kirjoitetussa muodossaan heikentäisi merkittävästi kiireellisten leikkaushoitojen saatavuutta ja saavutettavuutta voimassa olevaan eläinlääkintähuoltolakiin verrattuna: nykyisen eläinlääkintähuoltolain 13 §:n mukaan kunnan on järjestettävä kiireellistä eläinlääkäriapua alueellaan olevia kotieläimiä varten kaikkina vuorokaudenaikoina.

Lakiluonnoksen 9 § kohdan 13 mukaan perustason palveluihin kuuluu synnytysapu, mukaan lukien nautojen, lampaiden, vuohien ja kissojen keisarileikkaus. Yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että koiran keisarinleikkausta ei ehdoteta kohdan piiriin, sillä se edellyttää paremmin varusteltuja tiloja ja parempia välineitä eikä sitä ole tähänkään mennessä tehty kaikissa kunnissa. Kissan ja koiran keisarinleikkaukset ovat kuitenkin toimenpiteenä samankaltaisia, ja toimenpiteen hygieniaan sekä turvallisuuteen liittyvät vaatimukset tiloille ja välineille ovat täysin samat. Perustelut ovat siten virheelliset ja valitettavasti perustuvat vuosikymmeniä sitten vanhentuneisiin asenteisiin. Perustelut osoittavat arvostuksen puutetta lemmikkikissoja, kissaharrastusta ja kissanomistajia kohtaan. Se, että joissain kunnissa koirien keisarinleikkaukset on voitu siirtää lähitöillä saatavilla olevalle yksityiselle eläinlääkäripalvelun tuottajalle tai yliopiston eläinsairaallalle, ei ole peruste sulkea ensiapuluonteista leikkaushoitoa perustason palvelujen ulkopuolelle koko Suomessa.

Kunnan vastuulla olevien ja eläinten sairauden hoitoon liittyvien tehtävien rajaaminen tiukasti ensiapuluonteiseen hoitoon voi merkittävästi vaarantaa kunnaneläinlääkäripalvelujen saatavuuden Etelä-Suomessa, koska varsin suuri osa kunnaneläinlääkäreistä todennäköisesti siirtyisi yksityisiksi ammatinharjoittajiksi tulojen merkittävän vähenemisen sekä tehtäväkuvan supistumisen vuoksi. Keski- ja Pohjois-Suomessa eläinlääkäreiden saatavuus kunnaneläinlääkäreiden virkoihin on jo nyt vaikeaa eikä tehtäväkuvan tiukka rajaaminen helpota tilannetta. Eläinlääkäripalvelujen lisäksi kunnaneläinlääkäriresurssin väheneminen vaarantaisi eläinten hyvinvoinnin valvonnan toteutumisen, johon praktisoivilla kunnaneläinlääkäreillä on oma tärkeä panoksensa. Lakiluonnoksen voimaantulo ehdotetussa muodossaan vaarantaisi vakavasti ympärivuorokautisen eläinlääkäripalvelun saatavuuden tuotanto- ja harrastuseläimille sekä heikentäisi varautumista eläinsuojelu- ja eläintautitilanteisiin – toisin sanoen estäisi merkittävien, yleiseen etuun liittyvien tehtävien hoitamisen. Perusteet kilpailulainsäädännön soveltamatta jättämiseen kunnallisen eläinlääkintähuollon osalta ovat siis selkeät. On huomattava, että mikäli kunnaneläinlääkäriin tehtävää rajataan liikaa eikä eläinlääkäreitä ole sen vuoksi enää riittävästi saatavissa kunnaneläinlääkäriin virkoihin, joudutaan vastuu tuotanto- ja harrastuseläinten ympärivuorokautisista eläinlääkäripalveluista siirtämään yksityisille eläinlääkäripalvelujen tarjoajille niille määritettävillä toimialueilla.

Edellä mainitun perusteella tulisi perustason eläinlääkäripalveluiden määritelmää laajentaa. Perustason palveluun tulisi sisällyttää puoliakuutit eli noin 7 vuorokauden sisällä hoitoa/hoidontarpeen arviointia tarvitsevat eläimet sekä kroonisten perussairauksien ja eläimillä yleisten sisätautien ylläpitohoito. Puolikiireellisistä voidaan esimerkkinä mainita PU/PD-potilaat sekä kutisevat iho- ja korvaongelmat. Kroonisista perussairauksista ja tavanomaisista sisätaudeista esimerkkejä ovat diabetes sekä kilpirauhasen toiminnan häiriöt. Lisäksi perustason eläinlääkäripalveluun tulee sisällyttää voimassa olevan eläinlääkintähuoltolain säännös kiireellisen hoidon järjestämisestä kaikille eläinlajeille.

Lakiehdotukseen 15 § 2 momentin lisäys on tarpeellinen, jotta kunnaneläinlääkäreiden palkkausjärjestelmää on mahdollista kehittää. Nykyinen palkkausjärjestelmä on vanhentunut ja aiheuttaa jatkuvasti ongelmia budjetoinnissa ja palkanlaskennassa. Lakiluonnokseen kirjatut tiukat rajaukset kuntien tehtäviin, kilpailulain varsin matala kynnyssarvo ja kuntalain yhtiöittämisvelvoitteen laukeamisriski eivät kuitenkaan edistä palkkausjärjestelmän kehittämistä.

Sinänsä tärkeän eläinlääkärikoulutuksen turvaaminen on otettu lakiluonnoksessa kattavasti huomioon lakiluonnoksen 18 §:ssä. Yliopiston eläinsairaalan toiminta-alueella yliopisto vastaisi tuottamiensa palveluiden saatavuudesta ja laadusta. Yliopisto rinnastettaisiin lakia sovellettaessa yksityisiin eläinlääkäripalvelun tuottajiin, joiden kanssa kunta päätyy sopimukseen normaalin kilpailutuksen kautta, mutta kunta ei voisi valvoa yliopiston toimintaa ja huolehtia kuntalaisten yhdenvertaisuudesta eläinlääkäripalvelujen osalta. Toiminta-alueella sijaitsevat kunnat olisivat kuitenkin velvollisia maksamaan yliopistolle korvauksen toteutetuista palveluista. Vaikka kunnilla ja yhteistoiminta-alueilla on järjestämisvastuu perustason eläinlääkäripalveluista, ei niiden tehtävä ole rahoittaa valtion vastuulla olevan yliopistollisen eläinsairaalan toimintaa. Jos kunnille ja yhteistoiminta-alueille säädetään velvoite käyttää yliopiston eläinlääkäripalveluja, on tärkeää, että yliopiston kunnalta perimä korvaus ei ylitä vastaavan palvelun kustannuksia kunnan itse järjestämänä eli kunnan itse tai yhteistoiminnassa muiden kuntien kanssa tuottamana tai kilpailutettuna hankintana. Yhteistoiminta-alueilla yliopiston eläinsairaalan vastuulle siirrettävät tehtävät eivät käytännössä vähennä eläinlääkintähuollon kustannuksia, ellei yliopisto osallistu yhteistoiminta-alueen päivystykseen, koska nimenomaan päivystyksen järjestäminen määrittää kunnallisen eläinlääkintähuollon resurssitarpeet Etelä-Suomessa alueilla, joilla tuotantoeläinten määrä ei ole suuri. Mikäli toiminta-alue sijaitsee ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueella, tulee yliopiston yhdessä yhteistoiminta-alueen kanssa huolehtia siitä, että yhteistoiminta-alueen asukkaat ovat palvelujen saatavuuden sekä kustannusten osalta yhdenvertaisessa asemassa. Edellä mainittuun liittyvät esimerkiksi yhteistoiminta-alueen klinikkamaksut, suur- ja pieneläinpäivystyksen eriyttäminen ja keskitetty yhteydenottopalvelu päivystystä varten sekä virkatehtävien hoito päivystysaikaan. Mikäli yliopiston eläinsairaalan toimialueilla sijaitsevilla kunnilla ei ole vastuuta julkisista eläinlääkäripalveluista eikä valtaa vaikuttaa niihin, tulisi toiminnan olla kokonaan olla valtion vastuulla. Yliopiston tehtäviksi toimialueellaan tulisi silloin säätää myös nyt kunnan tehtäväksi säädetyt eläinsuojelu- ja eläintautilain viranomastehtävät.

Ympäristöterveysjaostolla ei ole asiaan muuta lisättävää.

Pykälä tarkastetaan heti.

Päätös:

Ehdotus hyväksyttiin.

Pykälä tarkastettiin heti.

Otteen oikeaksi todistaa Porvoossa 24.2.2022

Riitta Nieminen
toimistosihteeri

MUUTOKSENHAKUOHJE**Ympäristöterveysjaosto****Kokouspäivämäärä****Muutoksenhakukiellot**

Seuraavista päätöksistä ei saa tehdä kuntalain 136 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa.

Pykälät

Koska päätöksestä voidaan tehdä kuntalain 134 § 1 mom. mukaan kirjallinen oikaisuvaatimus, seuraaviin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla:

Pykälät

Seuraaviin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 6 § 2 mom.)

Pykälät ja valituskieltojen perusteet

Seuraavista päätöksistä ei saa kuluttajaturvallisuuslain (920/2011) 48 §:n nojalla hakea erikseen muutosta valittamalla

Pykälät

Seuraavista päätöksistä ei saa tupakkalain (~~693/1976~~) 21 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla

Pykälät**Oikaisuvaatimusohjeet**

Seuraaviin päätöksiin tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen.

Pykälät

Viranomainen, jolle oikaisuvaatimus tehdään, osoite ja postiosoite:

Ympäristöterveysjaosto / Porvoon kaupunki
Tekniikankaari 1 A
06100 Porvoo

sähköposti terveydensuojelu@porvoo.fi

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 tai 30 (riippuu minkä lain mukainen päätös kyseessä) päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimuksesta on käytävä ilmi vaatimus perusteineen ja se on tekijän allekirjoitettava.

Seuraaviin päätöksiin tyytymätön voi saattaa asian hakemuksella Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston (Valvira) käsiteltäväksi 14 päivän kuluessa tämän ohjeen tiedoksisaannista

Pykälät**Hallintovalitus ja kunnallisvalitus**

Seuraaviin päätöksiin voidaan hakea muutosta kirjallisella valituksella. Oikaisuvaatimusta koskevan päätöksen johdosta muutosta saa hakea kunnallisvalituksin vain se, joka on tehnyt oikaisuvaatimuksen. Mikäli päätös on oikaisuvaatimuksen johdosta muuttunut, saa päätökseen hakea muutosta kunnallisvalituksin myös asianosainen sekä kunnan jäsen.

Kunnallisvalituksen saa tehdä sillä perusteella, että:

- 1) päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä;
- 2) päätöksen tehnyt viranomainen on ylittänyt toimivaltansa; tai
- 3) päätös on muuten lainvastainen.

Pykälät**Valitusviranomainen**

Valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle

Posti- ja käyntiosoite: Radanrakentajantie 5,
00520 HELSINKI
Sähköpostiosoite: helsinki.hao(at)oikeus.fi
Faksinumero: 029 56 42079
Puhelinnumero: 029 56 42000

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>.

Valitusaika on 30 päivää. Valitusaika alkaa päätöksen tiedoksisaannista.

Valituskirjassa on ilmoitettava

- valittajan nimi, ammatti, asuinkunta ja postiosoite
- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä osin päätöksestä valitetaan ja muutos, joka siihen vaaditaan tehtäväksi
- muutosvaatimuksen perusteet.

Valituskirja on valittajan tai valituskirjan muun laatijan omakätisesti allekirjoitettava. Jos ainoastaan laatija on allekirjoittanut valituskirjan, siinä on mainittava myös laatijan ammatti, asuinkunta ja postiosoite.

Valituskirjaan on liitettävä päätös, josta valitetaan, alkuperäisenä tai viran puolesta oikeaksi todistettuna jäljennöksenä sekä todistus siitä päivästä, josta valitusaika on luettava.

Lisätietoja

Tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaan valituksen käsittelystä perittävä oikeudenkäyntimaksu on 260 euroa. Mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi, oikeudenkäyntimaksua ei peritä.

Valitus Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle

Seuraaviin päätöksiin voidaan hakea muutosta kirjallisella valituksella.

Pykälät

Viranomainen, jolle valitus tehdään, osoite ja postiosoite:

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto
PL 66 (Opastinsilta 12 B)
00521 HELSINKI

sähköposti kirjaamo@tukes.fi

Liitetään pöytäkirjaan